

**ΟΜΙΛΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
κ. ΘΕΟΔΟΣΗ Α. ΤΣΙΟΛΑ ΣΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΦΟΝΕΥΘΕΝΤΟΣ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΤΟ 1974 ΑΝΔΡΕΑ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΑΡΟΥΛΛΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΑΙΤΩΛΟΥ ΣΦΑΛΑΓΓΙΩΤΙΣΣΑΣ ΛΕΜΕΣΟΣ
ΣΑΒΒΑΤΟ 6.6.2015**

Σαράντα ένα χρόνια πέρασαν από τη βάρβαρη τουρκική εισβολή και φέρνουμε ξανά στις μνήμες μας το δράμα που έζησε ο λαός μας με τον ξεριζωμό του ενός τρίτου πληθυσμού μας, τους νεκρούς, τους αιχμαλώτους, τους αγνοουμένους και τους εγκλωβισμένους, την καταστροφή των ιερών και των οσίων μας και την προσπάθεια παραγραφής μιας ιστορίας τριών και περισσοτέρων χιλιάδων χρόνων. Όλες αυτές είναι πληγές που παραμένουν ακόμα ανοικτές στο κορμί της πατρίδας και της κοινωνίας μας, πληγές που θα κλείσουν μόνο με την δικαίωση όσων θυσιάστηκαν και μαρτύρησαν για την ελευθερία της πατρίδας μας και την εδαφική της ακεραιότητα.

Η τραγικότερη όμως πτυχή των όσων βίωσε τότε ο λαός μας είναι οι εκατοντάδες των αγνοουμένων μας και, μαζί, το δράμα με τα αναπάντητα ερωτήματα των αγαπημένων τους για την τύχη τους. Το δράμα αυτό επιτείνεται και γίνεται επαχθέστερο για τους ζώντες, καθώς έρχονται στο φως στοιχεία για την απάνθρωπη και σκληρή μεταχείριση που είχαν πολλοί από τους συμπατριώτες μας οι οποίοι αιχμαλωτίστηκαν και στη συνέχεια έπαψαν να δίδουν σημεία ζωής. Γίνεται ακόμα επαχθέστερο καθώς πολλοί εκ των συγγενών ολοκληρώνουν τον κύκλο της ζωής τους χωρίς να πληροφορηθούν για την τύχη των αγαπημένων τους, χωρίς να παραλάβουν τα λείψανα τους και χωρίς να τους κατευοδώσουν, προσευχόμενοι για την ανάπαυση της ψυχής τους, με το σεβασμό που επιβάλλουν οι θρησκευτικές μας παραδόσεις.

Με αυτή την πίκρα και το παράπονο έφυγαν από τη ζωή οι γονείς του ήρωα που κηδεύουμε σήμερα, του Ανδρέα Ανδρέου Κάρουλλα, ο οποίος γεννήθηκε στο χωριό Στύλλοι της επαρχίας Αμμοχώστου, στις 13 Μαρτίου 1956. Οι γονείς του Νικόλας και Θέκλα δεν είναι σήμερα εδώ, αποδήμησαν εις Κύριον με τραυματισμένη τη ψυχή τους από τον πόνο και την αγωνία του μαρτυρίου από την εξαφάνιση του παιδιού τους. Τα πέντε άλλα τους παιδιά είναι όμως εδώ και μαζί προσευχόμαστε στον Ύψιστο όπως κατατάζει την ψυχή του αδελφού τους εν σκηνές δικαίων, εκεί όπου και οι ψυχές των πολυαγαπημένων τους γονέων.

Ο Ανδρέου ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα της πατρίδας και υποστήριξε με θέρμη και ηρωισμό την ελευθερία και την εδαφική της ακεραιότητα. Υπηρετούσε τότε τη θητεία του στην Εθνική Φρουρά, στο 399 Τάγμα Πεζικού με το βαθμό του δεκανέα. Η έδρα του τάγματος ήταν στο Μπογάζι Αμμοχώστου.

Με το ξέσπασμα της τουρκικής εισβολής τα χαράματα της 20ης Ιουλίου, το 399 λαμβάνει διαταγή να ετοιμαστεί άμεσα για ανάληψη αποστολής. Λίγο πριν από το μεσημέρι όλοι οι άνδρες του Τάγματος αναχωρούν για την περιοχή Δίκωμου, προς υποστήριξη του 361 Τάγματος Πεζικού που ήταν ήδη σε παράταξη μάχης.

Καθοδόν προς το Δίκωμο, μεταξύ των χωριών Αγκαστίνα – Τζιάος, συναντούν τουρκικό οδόφραγμα το οποίο επανδρώνεται από τουρκοκύπριους πολιτοφύλακες. Οι άνδρες του 399 συνήψαν μάχη μαζί τους και καταφέρνουν να εξουδετερώσουν την εχθρική αντίσταση. Φθάνοντας τελικά στο Δίκωμο, οι άνδρες του Τάγματος επανδρώνουν θέσεις της Εθνικής Φρουράς ενώ η εισβολή του Αττίλα βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη. Η προσπάθεια των Τούρκων εκείνες στις ώρες επικεντρωνόταν στη δημιουργία του προγεφυρώματος Αγύρτας – Κερύνειας, μέσω της ρίψης αλεξιπτωτιστών.

Το βράδυ της ίδιας μέρας άνδρες δύο Λόχων του Τάγματος, μεταξύ των οποίων και ο Ανδρέου, πήραν διαταγή να καταλάβουν τουρκικά φυλάκια στην περιοχή Αγύρτας. Με την ολοκλήρωση της πρώτης επίθεσης, οι άνδρες του 399 Τάγματος Πεζικού καλύφθηκαν σε χαρακώματα αφού δεχόντουσαν καταιγιστικά πυρά όλμων και άλλων βαρέων όπλων. Οι ανταλλαγές πυρών συνεχίστηκαν καθ' όλη την διάρκεια της νύκτας, χωρίς ωστόσο οι τουρκικές δυνάμεις να μπορέσουν να προωθηθούν.

Χαράματα της επομένης ημέρας, της 21ης Ιουλίου, οι ενισχυμένες πλέον τουρκικές δυνάμεις, εξαπολύουν μεγάλη και συντονισμένη επίθεση κατά των θέσεων της Εθνικής Φρουράς στην περιοχή Δικώμου – Αγύρτας, με την κάλυψη και της πολεμικής τους αεροπορίας.

Στη συντριπτικά άνιση μάχη που εκτυλίσσεται, οι άνδρες της Εθνικής Φρουράς, προβάλλουν σθεναρή αντίσταση. Στην εξέλιξη της μάχης, ένα βλήμα όλμου έπεσε εντός του φυλακίου στο οποίο βρισκόταν και ο Ανδρέου, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν όλοι οι ευρισκόμενοι εκεί άνδρες της Εθνικής Φρουράς. Σε λίγο χρονικό διάστημα η περιοχή καταλείφθηκε από τα τουρκικά στρατεύματα και έκτοτε ο Ανδρέου δεν έδωσε σημεία ζωής. Το ίδιο και συμπολεμιστές του.

Το όνομα του Ανδρέα Ανδρέου Κάρουλλα ήταν για τέσσερις σχεδόν δεκαετίες στον μακρύ κατάλογο των αγνοουμένων. Μέχρι που η Διερευνητική Επιτροπή Αγνοουμένων, πραγματοποιεί εκταφές στην περιοχή Δικώμου – Αγύρτας και ταυτοποιεί τα λείψανα του για να παραδοθούν στους αδελφούς και τις αδελφές του. Και σήμερα στεκόμαστε μπροστά από τα λείψανα του, πενθώντας για το χαμό του και αποτιόντας, ταυτόχρονα, φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης για τη θυσία και την προσφορά του.

Ο Ανδρέου, όπως και οι άλλοι ηρωομάρτυρες του 1974, τίμησαν στο ακέραιο τον όρκο προς την πατρίδα αφήνοντας το αίμα τους σπονδή για την ελευθερία του πολύπαθου τόπου μας. Χρέος δικό μας είναι να δικαιώσουμε τη θυσία τους αγωνιζόμενοι για την ακύρωση των αποτελεσμάτων της βάρβαρης τουρκικής εισβολής και τα δικαιώματα του λαού μας.

Η Κύπρος του σήμερα δεν είναι αυτή για την οποία αγωνίστηκαν και θυσιάστηκαν. Δίχως άλλο, θα πρέπει να παραδώσουμε στις επόμενες γενιές μια χώρα ενωμένη, ασφαλή και λειτουργική μέσα στη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια. Μια Κύπρο χωρίς στρατούς κατοχής και εποίκους, μια Κύπρο στην οποία τα δικαιώματα όλων των νόμιμων κατοίκων της να είναι κατοχυρωμένα και διασφαλισμένα, με σεβασμό στο διεθνές δίκαιο και τις ευρωπαϊκές αξίες. Γι' αυτή την πατρίδα θα πρέπει όλοι ενωμένοι να αγωνιστούμε, με θάρρος και αποφασιστικότητα, ώστε να μπορέσουμε μαζί να απολαύσουμε τους καρπούς μιας λύσης που να δίνει προοπτικές και ελπίδες για ένα καλύτερο, πιο δημοκρατικό και πιο ασφαλές μέλλον.

Την ίδια ώρα δεν εγκαταλείπουμε τις προσπάθειες για τη διακρίβωση της τύχης όλων των αγνοουμένων μας. Αντίθετα, εντείνουμε και πολλαπλασιάζουμε τις προσπάθειες μας ώστε να υπάρξουν απαντήσεις το συντομότερο δυνατό για την τύχη τους, τόσο των Ελληνοκυπρίων όσο και των Τουρκοκυπρίων. Χαρακτηριστική είναι η έκκληση που από κοινού έχουν προβεί προς κάθε κατεύθυνση ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κύριος Νίκος Αναστασιάδης και ο Τουρκοκύπριος ηγέτης κύριος Μουσταφά Ακκιντζή. Ο κατοχικός στρατός και οποιοδήποτε άλλο κατέχουν πληροφορίες που θα μπορούσαν να διευκολύνουν το έργο της Διερευνητικής Επιτροπής, θα πρέπει να συνεργαστούν άμεσα επιδεικνύοντας όλη την καλή θέληση που επιβάλλει το ανθρωπιστικό αυτό πρόβλημα της Κύπρου.

Σαράντα ένα χρόνια είναι πάρα πολλά για να εξακολουθεί να παραμένει άλυτο το πρόβλημα των αγνοουμένων. Σαράντα ένα χρόνια είναι πάρα πολλά για να κρύβονται οι ενοχές. Η αλήθεια βοά και τίποτε πλέον δεν δικαιολογεί άλλη καθυστέρηση στην επίλυση του προβλήματος. Επιτέλους θα πρέπει να ησυχάσουν και οι ψυχές τόσων και τόσων ανθρώπων.

Αυτό είναι σίγουρα και ευχή του ήρωα που κατευοδώνουμε σήμερα. Αιώνια ας είναι η μνήμη σου Ανδρέα Ανδρέου Κάρουλλα. Εκεί που ήδη βρίσκεται η ψυχή σου μαζί με τις ψυχές των λατρευτών γονιών σου, ευχήθου μαζί μας την ευόδωση των ανανεωμένων προσπαθειών για μια δίκαιη και λειτουργική λύση του Κυπριακού και για την διακρίβωση της τύχης όλων των αγνοουμένων συμπατριωτών μας.